

Ik vind het idee achter deze conceptwet (“werkende armen tegengaan”) een mooi streven, maar deze wet is veel te ingewikkeld. Uit de reacties om mij heen begrijp ik dat de meesten de conceptwet niet begrijpen of zelfs niet *proberen* te begrijpen, maar enkel letten op het woordje “minimumtarief”. Diegenen die zich er *wel* in verdiepen, zien direct dat deze wet niet uitvoerbaar is en zelfs tegenovergesteld aan het beoogde zal werken. Deze wet gaat mij en vele anderen namelijk enorm beperken in de bedrijfsvoering, en er wordt geen rekening gehouden met opdrachtgevers buiten Nederland of buiten de EU. Armoede wordt met deze conceptwet in ieder geval niet bestreden, waardoor deze wet in strijd is met de Europese richtlijnen. Indien deze wet *toch* ingevoerd wordt, zal deze binnen korte tijd de weg van de VAR en de DBA volgen en aangepast dan wel niet meer toegepast worden. Het lijkt mij veel eenvoudiger en efficiënter om er gewoon van uit te gaan dat iemand er zelf voor gekozen heeft om als zzp’er te werken, met desnoods een meldpunt voor diegenen die *wel* met schijnzelfstandigheid te maken hebben.

Enkele specifieke punten:

- Met meer dan 1 miljoen zzp’ers in Nederland is uiteraard de ene zzp’er de andere niet. Om dan die enorme groep te verdelen enkel op basis van het uurtarief vind ik ronduit vreemd. Los van de feiten dat het verschil tussen € 16 en € 75 wel erg groot is en dat ik als vertaler vooral werk op basis van een woordtarief dat niet in een uurtarief om te zetten is, vind ik de *achtergrond* van de zzp’er veel belangrijker. De een moet leven van enkel de inkomsten als fulltime zzp’er, de ander werkt parttime met daarnaast eventueel nog andere inkomsten zoals vanuit loondienst, studiefinanciering of een arbeidsongeschiktheidsuitkering. Dan zijn er nog zzp’ers met alleen Nederlandse klanten of juist met klanten over de hele wereld, en zzp’ers die vanuit eigen huis werken of juist op een locatie van de opdrachtgever. Daarnaast kiezen de meesten er bewust voor om als zzp’er te werken vanwege het zelf in kunnen delen van de werkuren, geen werkgever die bepaalt welk werk je wanneer en hoe uitvoert enzovoorts. Ook *willen en/of kunnen* sommigen niet in loondienst werken, denk bijvoorbeeld aan mensen die volgens werkgevers “te oud” zijn, mensen met een beperking en gedeeltelijk arbeidsongeschikten. Het is dan toch heerlijk dat je niet geheel afhankelijk hoeft te zijn van een uitkering, en via zzp’en kunt bijdragen aan de maatschappij? Slechts een klein deel heeft te maken met schijnzelfstandigheid en ziet zich gedwongen tot zzp’en. Deze conceptwet gaat deze kleine groep niet helpen, maar wel *alle* zzp’ers benadelen inclusief de meeste zzp’ers die niets met schijnzelfstandigheid te maken hebben.
- “De bovenkant krijgt een vrijwaring”: dat is niet wat ik uit de conceptwetteksten begrijp, *ook* voor de bovenkant komen er extra regels/handelingen bij zoals een (veel te) gespecificeerd overzicht maken.
- “De regering werkt een webmodule uit voor de groep ertussenin”: hier plaats ik grote vraagtekens bij. Ikzelf heb veel opdrachtgevers buiten Nederland en ook buiten Europa die de Nederlandse taal niet machtig zijn. Die webmodule zou dus in zeer veel talen beschikbaar moeten zijn, anders *kunnen* mijn opdrachtgevers er niet eens gebruik van maken. Of ze er überhaupt gebruik van *willen* maken is punt 2, als er namelijk in Nederland te veel eisen aan opdrachtgevers wordt opgelegd, dan zullen ze voor het werk geen Nederlandse zzp’ers meer inschakelen. Dit betekent enorm veel werkverlies, wat enerzijds niet goed is voor de Nederlandse economie en anderzijds mensen de bijstand in dwingt (aangezien loondienst voor lang niet iedereen mogelijk is) met daar de verplichte tegenprestatie zodat er per saldo *toch* weer werkende armen zijn, wat deze wet nou juist tegen zou moeten gaan.
- Het “minimumtarief voor de onderkant”. Zoals ook in deze conceptwet wordt aangegeven, *mag* een minimumtarief niet eens volgens de Dienstenrichtlijn/het Verdrag VWEU. De redenen waarom dit toch gerechtvaardigd zou zijn, vind ik op zijn zachtst gezegd discutabel. Zo zou er geen onderscheid naar nationaliteit worden gemaakt, zodat er geen sprake is van directe discriminatie. Maar in de praktijk zal dit *wel* zo uitpakken, omdat Nederlandse zzp’ers door de onduidelijke/omslachtige regelgeving voor buitenlandse opdrachtgevers onaantrekkelijk worden. Ook zou volgens de conceptwet het gevolg van het voorschrijven van een minimumtarief zijn “dat kwetsbare zelfstandigen een hoger uurtarief ontvangen”. Ik denk

eerder dat dit minimumtarief al snel een maximumtarief wordt en zelfstandigen die nu nog net boven dat minimum zitten *nog* minder gaan verdienen ofwel *helemaal* geen inkomsten meer zullen hebben omdat veel opdrachten zullen verdwijnen naar zzp'ers buiten Nederland waar dit minimumtarief niet geldt. Het is bovendien niet reëel om een boete op te leggen aan de “onderkant” wanneer het minimumtarief niet gehaald blijkt, want dan houdt die onderkant *nog* minder over. Daarnaast hebben niet alleen sommige zzp'ers te maken met armoede, maar ook sommigen in loondienst (en zelfs mensen met bijvoorbeeld een ziektebewijstuitkering). Voor die mensen in armoede regelt deze conceptwet echter niets, dus is er geen sprake van een holistische armoedebestrijding.

- De conceptwet lijkt uit te gaan van een afgebakende markt, maar de wereld houdt niet op bij de grenzen van Nederland. Ik werk als vertaler en heb veel klanten buiten Nederland. Het kan toch niet zo zijn dat er Nederlandse regels worden opgelegd aan die klanten, met veel administratie, verplichte toetsing of er wel aan deze wet wordt voldaan en dreiging van boetes? En als dat *toch* geprobeerd wordt, dan zullen die klanten ervoor kiezen om niet langer met Nederlandse zzp'ers in zee te gaan.
- De civielrechtelijke ketenaansprakelijkheid, waarbij ik dus de hele keten van opdrachtgevers kan aanpreken op betaling, is op zich een leuk idee. Ik voorzie echter dat opdrachtgevers buiten Nederland dan zelf geen Nederlandse zzp'ers meer zullen inschakelen en mogelijk ook geen Nederlandse vertaalbureaus meer. Wanneer ze dan *toch* met Nederlandse vertaalbureaus werken omdat die uit werkgevers en –nemers bestaan, zullen ze een beding in hun contracten met die vertaalbureaus opnemen dat die vertaalbureaus geen Nederlandse zzp'ers voor die opdracht mogen inschakelen. Hoe dan ook zijn de Nederlandse zzp'ers dan per saldo werk kwijt, wat niet alleen nadelig is voor die zzp'ers in kwestie maar ook voor de Nederlandse economie.
- Ik werk als vertaler niet met een uurtarief, maar met een tarief per te vertalen woord. Het is onuitvoerbaar om alleen in Nederland te staan op een tarief per uur wanneer een tarief per woord wereldwijd gangbaar is. Ook levert een uurtarief problemen op omtrent royalty's die boekvertalers krijgen voor hun boekvertalingen; moeten zij dan jaarlijks opnieuw uitrekenen en administreren wat een vertaling ze per uur heeft opgeleverd?
- Met deze conceptwet kan ik er niet meer voor kiezen om een slechter betaalde opdracht aan te nemen, bijvoorbeeld als kennismakingskorting voor een nieuwe klant, uit idealistisch oogpunt of als werkervaring zodat ik daardoor beter betaalde opdrachten kan krijgen.
- Deze conceptwet schrijft iedereen enorm tijdrovende handelingen voor. Het is niet te doen om bij elke opdracht een gespecificeerd overzicht te maken met daarin de prijs, kosten, tijd, arbeidsbeloning per uur, data van aanvang en beëindiging, plaats van werkzaamheden, en een onderbouwing van het aantal toekomstige opdrachtgevers. Wat betreft de toekomstige opdrachtgevers: hoe kan ik nu in de toekomst kijken hoeveel opdrachtgevers ik zal gaan hebben en hoeveel daarvan te maken zullen hebben met de huidige kosten of wat ik met de huidige opdracht opbouw?
- De tijdsbeperking van een jaar is onrealistisch. De opdrachten die ik aanneem, nemen vaak maar een paar dagen in beslag. Maar vanwege mijn goede dienstverlening komen opdrachtgevers *wel* telkens bij mij terug met nieuwe opdrachten. Dan zou ik dus volgens de samentelregeling moeten bijhouden wanneer ik bij elkaar opgeteld een jaar voor ze gewerkt heb, en dan geen opdrachten meer van ze mogen aannemen?
- De facturering per maand uiterlijk de vijftiende van de volgende maand is niet praktisch. Ik factureer zelf graag zo snel mogelijk, er zijn ook zat vertalers die de factuur tegelijk met de vertaling mee naar de opdrachtgever sturen. Dit heeft enerzijds te maken met keuzes in de bedrijfsvoering, en anderzijds met de betaaltermijnen die sommige opdrachtgevers hanteren. Zo is het in het buitenland niet ongewoon om pas 30 dagen einde maand na ontvangst van de factuur te betalen; als ik dus het werk dat ik op de 1^e heb uitgevoerd pas de 15^e van de volgende maand factureer, dan moet ik lang op mijn geld wachten. En ook hanteren sommige buitenlandse opdrachtgevers een eigen factureringssysteem; die zullen hun systeem niet gaan aanpassen aan de Nederlandse wetgeving maar “gewoon” het vertaalwerk uitbesteden aan niet-Nederlandse zzp'ers. En dan zijn er ook nog zzp'ers die beëdigde vertalingen voor

particulieren verzorgen. Vaak voorkomen die betalingsproblemen met particulieren door de beëdigde vertaling direct (en niet pas een maand later) en contant af te rekenen. De regel “De voldoening van de kosten geschiedt door girale betaling” is dus voor deze vertalers problematisch. En als betaling via bijvoorbeeld Transferwise niet als “giraal” gezien wordt, dan hebben *nog* meer vertalers een probleem.

- Ik ben tegen het verplichte pensioen voor zzp’ers. Ten eerste is er in kleine bedrijven *ook* vaak geen pensioen geregeld, daar moeten mensen het zelf regelen als ze dat willen. Ten tweede is betalen voor een pensioen niet logisch als je slechts een minimuminkomen hebt. Later krijg je dan alleen AOW, wat ongeveer hetzelfde minimuminkomen is als dat wat je nu al hebt. Waarom zou je dan nu op water en brood moeten leven om geld in te kunnen leggen zodat je later wat rianter zou kunnen leven?
- Wat betreft een mogelijk verplichte AOV: die is voor sommigen niet nodig vanwege bijvoorbeeld hun financiële situatie, en voor velen te duur vanwege bijvoorbeeld aandoeningen. Zeker als je dan kijkt naar alle haken en ogen die er aan een AOV kleven (*ook* als je vanuit loondienst verzekerd bent, want ben je wel “ziek genoeg” volgens de verzekeringsregels?), dan is een AOV vaak niet doelmatig en is de verhouding baten versus lasten zeer ongunstig.
- De aanpassing in de kleineondernemersregeling per 2020 wordt gebracht als “minder administratie”. Maar daar staat *wel* tegenover dat je een eventueel btw-voordeel kwijtraakt. En heb je buitenlandse klanten, dan moet je sowieso je intracommunautaire prestaties aangeven, waardoor je weinig profijt hebt van die “mindere administratie”. Of die aanpassing een verbetering is, is dus discutabel. En dan komt er straks dus de enorme administratieve last van deze conceptwet bij. Ook hier weer wordt de conceptwet gebracht als “verbetering”, maar in de praktijk geeft het een (kleine) zzp’er alleen maar nadelen. Zo is het ook niet redelijk om de zelfstandigenaftrek te verminderen, aangezien deze juist ingevoerd was om het ondernemen te bevorderen.
- Er wordt geen rekening gehouden met starters. Om je nu in te kunnen schrijven bij de KvK noemt de website van de KvK slechts 3 criteria: je levert goederen/diensten, je vraagt hier *meer* dan een symbolische vergoeding voor, en je neemt deel aan het normale economische verkeer. Dit is dus anders dan in deze conceptwet staat: “De inschrijving in de KvK is niet mogelijk als de onderneming naar het oordeel van de KvK onvoldoende omvang, onvoldoende activiteiten of onvoldoende omzet heeft.” De eerstgenoemde 3 criteria van de KvK zijn meer dan voldoende om te bepalen of iemand een zzp’er is, anders zouden beginnend ondernemers zich nooit kunnen inschrijven.